

ՍՈՒՐԲ ԵՂԻՇԵ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԳՐԱԾ ԱՂՈԹՔԸ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Օրհնյալ ես ամենակալ Տեր Աստված՝ Որդի և Բանդ Աստված, էակից և արարչակից Հորը, գոյակից և համարանակից Սուրբ Հոգուդ, էական բնությունիցդ անբաժանելի:

Անպայայելի, անփոփոխելի, անսահմանելի, անպարագբելի, անհասանելի, անըմբռնելի, անկիրճ, անժամանակ, անմահ, անիմանալի, աննառելի, անպատմելի, անբավելի, անթարգմանելի ծնունդ և ծոցածին Որդի, Հոր սահման և ինտ, և փառակից Սուրբ Հոգուդ:

Իմաստություն և գորություն, նառագայք և կերպարանք, ըստ էությանդ հավասարությամբ և գործակցությամբ միացած Հորը և Սուրբ Հոգուդ, ճանաչվում ես որպես մեկը եղյակ կատարյալ անձերից և Սուրբ Երրորդության նույն բնությունից, և երկրպագության ես արժանանում հրեղեններից ու հողեղեններից՝ նանաչվելով կենդանիների ու մեռյալների Աստված և Տեր, աստվածների Աստված և տերերի Տեր, որ միայն Դու ունես անմահություն, անմատչելի լույսի մեջ բնակվածդ:

Որ Քո խոստով ոչնչից լինելության կոչեցիր բոլոր արարածներին, Հոր հանությանը և Սուրբ Հոգուդ գործակցությամբ արարագործելով երկինքներն ու երկնայիններին, երկիրն ու սրա վրա առկա եղողներին:

Հաստատիչ լույսի ու խավարի, և բովանդակիչ բոլոր երևելիների ու աներևույթների:

Աննառայես գործնականացրիր երկինքները՝ ջրային, գնդածև ու ամպահարմար, առագաստի նման տարածելով օդում, հովանավորելով ամենին, որ երկրի վրա են. նաև ջուրը, որ երկնքի վերևում է, որն ամենագետ հաստատողիցդ հաստատվեց, և որը հաստատություն է կոչվում, որի վրա է հանգչում անբաժանելի Սուրբ Երրորդությունդ:

Եվ նրա մեջ եղած բաժանումների համաձայն կան անբիվ բազմահույլ զվարթունքներ, որ լցնում են երկինքները. նրանց հորինեցիր որպես ամենասուրբ Երրորդությանդ փառաբանիչների:

Նաև լուսավորներին՝ առաջին լույսից մի մաս գոյացնելով և թաղանթապատելով, կարծես թե մի ամանի մեջ լցնելով և երկնքի պարունակներում կառուցելով, որպեսզի իրենց Արարչի խնամարկությունն անդադար ընծայեն երկրին:

Որով և եղանակների շրջաններն ու ժամանակների փոփոխումները, սրանք արեգակից, լուսնից և աստղերից են նանաչվում:

Նաև հորինեցիր երկիրն ամենայն հրաշատեսակությամբ՝ լեռներով, բլուրներով և զանազան դաշտերով, և լցրեցիր ինքնաշնորհ լույսերով ու բարիքներով՝ որպեսզի բնակության վայր լինի գազաններին, անասուններին, սողուններին և թռչուններին, որպեսզի անխափան կերպով երկրից վայելեն մատակարարվածը, որով Քո հաղորդությամբ կերակրում ես ամենին:

Եվ Քո հրամանով ծովերի համար տարբեր տեղեր որոշելով՝ ունայն ու թափուր շթողեցիր, այլ նաև զբանք լցրեցիր բազմազան կենդանիներով, որպեսզի ամեն ինչում երևաս Տեր և Արարիչ, Դատավոր և բոլոր եղանակների Դարմանիչ:

Եվ սրանց վրա որպես տեր և թագավոր արարեցիր մարդուն, որին որպես հող վերցնելով՝ կենդանի ստեղծեցիր՝ երևույթի փառազարդ ու լուսազգայաց գեղազանությունը և պայծառ տեսակով, և նրան որպես շնորհ իշխանական պատկեր պարզեցիր, նրան երկրածիցների վրա իշխան և իշխող նշանակեցիր:

Եվ նրան դրեցիր վափուկ դրախտի մեջ, որ Քո հրամանով տնկվեց անթառամելի ու անապական՝ նրան ի վայելումն տրվելով, որպեսզի միշտ մնա անմահական տունկերի մեջ՝ անմահություն հազած, և միայն պահի դրված պատվիրանը, որ է՝ չուտել քարու և չարի գիտության ծառից:

Որովհետև և հրեշտակներին առավել սարսափելի ու սխրալից ցույց տվեցիր մարդու պատիվը, քան իրենցը:

Ուստի և նախանձելով մարդու պատվին, որն իրենից ավելի գերունակ փառվա և պայծառության մեջ էր, բանասերկու սատանան, որ այն ժամանակ հրեշտակային աստիճան ուներ, այնուհետև մտավ այն իմաստուն գազանի մեջ և նրանով էր խոսում նախաստեղծ կույսի հետ, որը ծանոթ չէր նրա քարին, որպեսզի նրա միջոցով դուրսությամբ խաբի նրա զուգակցին՝ Ադամին:

Եվ նրանց՝ պողի նաշակումով, որից հրաման ստացան չուտել, հեշտությամբ նրանց մերկացրեց աստվածահրաշ գարդարանգներից՝ ստախտությամբ խաբելով, աստվածներ կյիներ, ասում է, և կնանաչեք քարին ու չարը, աստվածությունը չհասան, սակայն քարին ու չարը ողորմելիները նանաչեցին:

Ուստի մերկանալով փառհից և անջատվելով անմահությունից, ողորմելի ու եղկելի արտափնով, պատռոտված տերևով ծածկելով իրենց մերկությունը, ամենագետ արարչից թաքնվել կամեցան վարսավոր տնկի տակ, պատճառ եղան մեղքերի պատճառներին, որի պատճառով տարամերժվելով՝ անմահական դրախտից դուրս բնակվեցին տաժանելի ու տարակուսելի կյանքով, և Քո քարերարությունից հրաման ստացան այնուհետև տրամություն ծնելու որդիներին, երեսի քրտինքով ուտելու հացը և վերադառնալու դարձյալ հողին, որից ստեղծվեցին:

Որի պատճառով մարդկային բնության վրա թագավորած մահը՝ ծառայելով մահացու մեղքերին և չար կամքի մեջ հետևելով քանսարկուի կամքին, մարդկանց ընկղմեց պես-պես կռապաշտությունների մեջ, մինչև որ նույնիսկ Քո արարչական սուրբ անունը տվեցին ճարերին, փայտերին ու մեռելոտի ոսկորներին, որովհետև Քո նախախնամությունը, չափազանց զղջալով, հեռացավ մեր բնությունից, այդ պատճառով մարդկանց որդիները նվաճված էին դժոխքում և նստում էին մահվան սովերների տակ:

Ապա Քո արարչական գթության խնդաղատանով, Քո անարատ ձեռքով ստեղծվածներին տեսնելով մեղքերի կապանքներով պատված, չանտեսեցիր, այլ նախախնամական սիրով այցելության ելար՝ դարերի և ժամանակների մեջ երևալով:

Օրեմք տվեցիր, մարգարեներ ուղարկեցիր, որոնք սկզբից ևեք նախապես ավետարանեցին Քո՝ դեպի մեր բնությունը խճարհման մասին:

Եվ քանզի չափազանց չարայար կերպով էինք խոցողված քանսարկուից, ո՛չ օրեմք և ո՛չ էլ մարգարեները չկարողացան մարդկային բնությունը փրկել մահվան գորությունից, այլ կարտո եղանք Քո մարդանալուն և մահանալուն:

Եվ քանզի չափազանց ողորմած ես ու մարդասեր, համբերատար ու քաղցր, մեր բնությունն իսպառ չթողեցիր ապականության մեջ, մեր մեղքերի համաձայն չվարվեցիր մեզ հետ և չհատուցեցիր մեզ ըստ մեր անօրենության:

Այլ խոնարհեցնելով երկինքները, իջար ամենօրեայ կույս Մարիամի անարատ արգանդը՝ Հոր ուղարկումով և Սուրբ Հոգուդ հաճությամբ:

Եվ Քո անխառնելի Աստվածությունը նոր խառնումով խառնեցիր մեր բնությանը:

Եվ Քո անշոշափելի էությունը մարմնի մեջ թանձրացնելով, Աստծո Որդիդ կույսի որդի եղար, և անժամանակդ անհաս տնօրենությամբ մեզ համար ինը ամիս պարունակվեցիր կույսի որովայնում:

Եվ դրանից հետո անճառելի կերպով ձնվեցիր ամենօրեայ Աստվածածնից:

Սուրբ և առանց ախտի ծնունդ, որ հասկանալի է Քո Աստվածությանը, և հասանելի չէ մարդկանց:

Եվ մանկական կերպարանքով բազմելով ամենասուրբ կույսի գրկում, կուսական կաթով սնվեցիր:

Ծնվեցիր որպես մանուկ՝ մյնջև արբունքի հասակը մարդկանց մեջ շրջելով որպես մեկը մարդկանցից:

Երեսնամյա տարիքում, ադամական մարմնի կատարյալ հասակով, եկար Հորդանան, Գառդ Աստուծո, որ վերցնում էս աշխարհի մեղքը, որպեսզի լվանաս Ադամի նեխած վերքերը:

Ամուլի որդի Հովհաննիսից մկրտվեցիր Հորդանանում և Քո գայակից Հորից վկայվեցիր սիրելի Որդի և կատարյալ Աստված:

Ուստիև Սուրբ Հոգին, որն անբաժանելի է Քեզանից, աղավանկերպ իջմամբ Քո վրա, տեսնողներին քացահայտեց Քեզ որպես կատարյալ Աստված, որը եկել է կորած մարդկային ազգը փնտրելու:

Որովհետև նրանց, ովքեր վերստին են ծնվում կենդանի ջրից, որտեղ Քո աստվածախառն մարմինը մկրտությամբ բաղվեց, աներևույթ տեսնով շնորհների մուլց կատարյալ հոգին էս ուղարկում դեպի մեր վերստին ծնունդները, որպեսզի մենք լինենք Աստծո որդիներ և ժառանգակիցներ Քո Աստվածությանը:

Եվ ապա այնտեղից սկիզբ դրեցիր մեր փրկության ավետարանությունը գործելուն և ուսուցանելուն, և մեզ սովորեցրիր հակառակ կանգնել չար դևի հնարքների դեմ, որը մարտնչեց Քեզ հետ՝ մկրտությունից հետո:

Որովհետև նա, ով պն ժամանակ Ադամի հետ մարտնչեց, Աստծուցդ կործանվեց, և դարձյալ կործանվելու է նրանց կաղմից, որոնց վրա արտասանվել է Քո սուրբ անունը, և որովհետև դրա փորձն ունեցար, կարող ես և փորձանքի մեջ ընկածներին օգնական լինել:

Եվ մարդկանց կերպարանքով շրջելով՝ երկրի՝ վրա, հշմարիտ՝ մարմնազգեցությամբ մարդկային կրեքն ամբողջովին կրեցիր Քո մեջ՝ մեղքից զատ և առանձին. աստվածահրաշ գորությունդ ամենքին քացահայտեցիր պես-պես ցավերի ու ախտերի մեջ, որ մարդկանց մեջ էին, և իշխանական վարդապետությամբ շատերին Քեզ աշակերտ դարձրեցիր:

Ապա եկար ցուցադրելու և հայտնելու Աստվածությանդ կերպարանքը, այն, ինչ հրեշտակներն էին ցանկանում գոնե աղոտ կերպով տեսնել, այսօր Քո մարմնի մեջ ցույց տվեցիր Քո աշակերտներին՝ Թափոր լեռան վրա:

Քեզ հետ վերցնելով Քո աշակերտներից երեքին՝ վեմ Պետրոսին, որին արձայնության փակակնները խոստացար, և երկու եղբայրների՝ Հակոբոսին և Քո սիրելի Հովհաննեսին, որոնք խոստացան Քեզ հետ ըմպել մահվան բաժակը, նրանց առանձնացրեցիր մարդահույլ բազմությունից՝ Քեզ հետ տանելով դեպի լեռը Թափոր:

Որպեսզի նրանք, ում խոստացար ցույց տալ Քո արքայությունը, Քո մարմնի մեջ տեսնեն Ադամի առաջին փառքի պայծառությունը՝ զգեստը, որից բանարկուն մերկացրեց Ադամին, այն ցույց տվեցիր նրանց Քո մարմնի մեջ, և որպեսզի այն երկյուղատ կարծիքը, որ ունեին Քո մահվան մասին, այսօր փարատելով հանես նրանց մտքերից՝ մարգարեների՝ Մովսեսի և եղիայի վկայությամբ, որոնք երևացին Քեզ հետ Քո փառքի մեջ և խոսում էին Քո չարչարանների մասին, որ կրելու էիր Երուսաղեմում:

Եվ որովհետև, կենդանիների ու մեռյալների Տերը լինելով, խաչի վրա Քո կամավոր մահը ամոք չհամարեցիր:

Որով Քո փայլակնակալ ճառագայթներից զարհուրած, այուն կարծվածները դեպի երկիր կործանվեցին՝ չափազանց և անազնապես թմրած:

Որովհետև Քեզ տեսնելով ոչ թե ինչպես երեկ և առաջի օրը, այլ թե ինչպես անազնակերպ ճառագայթատեսիլ շողերը փոխակերպեցին Քեզ Քո աղոթքի մեջ և արգելեցին արեգակի ճառագայթները, և ովքեր ծանոթ չէին գլխավոր մարգարեներից, տեսան նրանց, որոնք եկել էին սպասավորելու Քո փառքին՝ սուկալի տեսիլով Քեզ հետ խոսակցելիս:

Եվ մինչ մտնում այդ մասին էին խորհում և թերաբաց Աստվածային փայլումից տարակուսած անշշունջ կանգնած էին, հանկարծ լուսավոր ամպը գալով՝ հովանավորում էր նրանց:

Եվ հայրական ձայն էր, որ վկայում էր Քո մասին՝ Դա է իմ սիրելի որդին, ինչպես և այն ժամանակ Հորդանանում, այնուհետև դողացին հայրական ձայնից և երկյուղից այլևս կենդանությունը կորցրել էին, և եթե Քո ամենագոր գորությունը չպահեր նրանց՝ Աստվածաիրաջ տեսիլը չմոռացվելու համար, մեռած կլինեին, քան թե կենդանի:

Որովհետև և Պետրոսը Սուրբ Երրորդությանը խորհրդի մասին զարհուրանքից տաղավարաշինության մասին էր բարբառում, որովհետև մարգարեներից էլ էր Քեզ հետ թվակցում, որ նույն եռյակ անձնավորությունը էր ցույց սալիս:

Նաև Քո աշակերտների եռյակ թիվը, որ Քեզ հետ իսկ էին սուրբ լեռան վրա, Քո երրորդական կերպն էր նշում, որպեսզի այսօր այդ երեք գաղափարակերպներից հաստատվի Սուրբ Երրորդությանը անբաժանելի անձնավորությունը:

Արդ, օրհնյալ է Քո փառքը, Տեր Աստված մեր, Քո սրբության տեղում, որ եկար լրացնելու օրենքն ու մարգարեներից՝ Քո բարձրանալով բարձր լեռան վրա, ավետարանիչ Սիոնի:

Որովհետև Քոնն են երկինքները և Քոնն են բարձունքները, աշխարհն իր ամբողջությամբ Դու արարեցիր, ծովն ու ցամաքը Դու ստեղծեցիր, Թափորն ու Հերմոնը Քո անունով են ցնծում:

Քանզի այսօր ցնծում է Թափոր լեռը՝ իրենով կատարելով երգողի գրավոր մարգարեությունը:

Այսօր մեծապես խնդաց Թափոր լեռը՝ իր վրա տեսնելով հրաշացած եռյակ միավորությունը:

Այսօր առավել է պարծենում Թափոր լեռը, քան լեռը Սինեական, որովհետև նրա վրա ամպ էր ու մեգ, խավար ու մառախուղ, ծուխ ու հուր, և անարժանների ոտներից արգելված էր ելնել դեպի նա:

Իսկ սա մարմնացած Բանն Աստծուդ ճառագայթարձակ կերպով հայտնում է Քո աշակերտներին և բոլոր որդիացածների մոտ Հոր ավելյաց բարբառն է հնչեցնում՝ լուսավոր ամպերով, որ արդարների համար են պատրաստված

ապագայում, իսկ Ցանապարհներն ու վերելիները պատրաստված են բոլոր այն մեղավորների համար, ովքեր գալիս են Քո լուսավոր երամանկների հետևից:

Որովհետև նրանք, ովքեր այսօր շքամեռանդ սրտով ու հավատով մտնում են Քո սրբության լեռանը, երկրավոր ցածուքյունից դուրսությամբ ուղևորվում են դեպի երկնավոր բարձրությունը:

Ծվ արդ, բարեդար ու հաղթը, անոխակալ ու բազումողորմ Տեր, Քո պատրաստ բնակությունից հաշտ ու բաց այժով նայիր Քո սրբության լեռանը և գրա այս ժողովրդին, որոնք հետևել են Քո հետևիքին, որպեսզի համդիպեն Քեզ Քո սրբության լեռան վրա և երկրպագեն այն տեղում, որտեղ կանգնած են Քո ոտները:

Յողություն տուր սրանց կամա և ակամա, գիտակցական և անգիտակցական մեղքերին:

Տուր սրանց սուրբ սիրտ, անգրադ խորհուրդ և զգաստ միտք:

Հանիր սրանցից քարեղեն սիրտը և տուր սրանց մարմնեղեն սիրտ, և Քո Աուրը Հոգին տուր սրանց՝ հեռացնելով ամեն չար բանից, և մոտեցրու բոլոր բարի գործերին՝ գնալ գորությունից դեպի գորություն և աստվածային տոների փառքից դեպի մշտնջենավոր փառքը ժամանել:

Տեր, հերմոնական ցող ցողիր Աիոնի լեռան վրա՝ մեղքերի թողություն տալով սրանց:

Այլ թեպետև մենք օրըստօրե բազմացրեցինք մեր մեղքերը, սակայն Դու, Տեր, մեզ հետ մի վարվիր մեր մեղքերի համաձայն և մի հատուցիր մեզ ըստ մեր անօրհնության, մենք՝ կավ, և Դու՝ մեր ստեղծիչը, և Քո ձեռների գործն ենք ամենքս:

Մեղանչեցինք, անօրհնություն գործեցինք, հանցանք կատարեցինք և մեր ոտները խտորեցրինք Քո շավիղներից, խստացրինք մեր սրտերը, որպեսզի Քեզանից չերկնչենք:

Դարձիր, Տեր, Քո մեծ փառքի համար, գուցե չժառանգենք Քո սրբության լեռը: Որովհետև ոչ մեկին չունենք որպես ազգակեն, բացի միայն արդարիցդ և անարատիցդ, էավիչդ մեր մեղքերի:

Իսպառ մի բարկացիր և Քո ձեռներից մի թող Քո բանավոր հոտը՝ Քո սուրբ արյան գիճը, որին Քեզ որպես ժողովուրդ սեփականեցիր:

Այլ թեպետև մենք մեր գործերով բարկացրեցինք Քո սուրբ անվանը, արագորեն մեզ վրա ժամանեցին տեսակ-տեսակ հարվածներ՝ սով, սուր, գերություն, նեղություն, դիվական հարվածներ, հիվանդություններ, պիս-պիս ցավեր ու տաժանելի ախտեր, վշտեր երկնքից և վշտեր երկրից, մահատաժամներ, անպետք ամպեր և խռովաբար քամիներ, որովհետև կամ փակվում են բարկությամբ, կամ բացվում սաստկությամբ, այլև պիս-պիս պատահարներ մարդկանց և մեր անասունների ու անդաստանների հետ, և ոտքի կոխան եղանք նրանց համար, ովքեր չկարդացին Քո սուրբ անունը:

Այլ Դու, անոխակալ ու մարդասեր Տեր, թեպետև մենք մեղանչեցինք, սակայն ավազանի արգանդից դեպի Քեզ եկանք, և մեզ համար չկան ոտար աստվածներ:

Դու ես մեր Հայրը, տեսուչն ու հովիվը, դարձիր դեպի մեզ, մեր փրկիչ Աստված, և մեզանից հետ դարձրու Քո պատուհասի ցասումը, որովհետև եթե մեզ հատուցես ըստ մեր գործերի, մենք ամեն օր մեր Ցանապարհներն ապականել ենք մեր չար գործերով:

Այլ քանի որ Դու ես իշխանը, որ թողություն ես տալիս մեղքերին և մեզանից հեռացնում ես ախտերը, հիվանդությունները, հարվածներն ու մեղքերի ցավերը, Քեզ ենք դիմում ամեն օր:

Մեղանչեցի՞նք երկնքի և Քո առջև:

Աստված, քավիր մեզ՝ մեղավորներիս:

Բաց մեզ, Տեր, Քո ողորմության դուռն օրվա շնորհիվ, որպեսզի ամբողջ հետ չդառնանք, այլ արդարացած հեռանանք՝ ինչպես մաքսավորն ու մեղավոր կի՞նք:

Եվ մեզ ըստ թաժի՞ն տուր Քո սրբերի հետ, ովքեր ի սկզբանե հասնելի եղան Քեզ՝ մեր փրկիչ Աստծուն, որպեսզի արժանի լինենք նրանց հետ փառավորել Քո անավոր ու ֆաղցր անունը, մեր Քրիստոս Աստված, Հոր և ամենասուրբ Հոգուդ հետ, այժմ և միշտ և հավիտյանս, ամեն:

Խաղաղություն ամենեցուն

Առավելապես գոհանում և երկրպագում ենք Քեզ, մեր Քրիստոս Աստված, անշեշ քառագայթ, որ Քո Աստվածության լույսն են ծագեցնում Քո կամքը կատարողների և Քո սուրբ անունը փառաբանողների սրտերում:

Որ նաև մեր անարժանությանն արժանացրիր հասնել այսօրվա մեծ պայծառությանը և տոնակից լինել տոնասեր ու աստվածասեր անձանց, մանավանդ սուրբ հայրերին, որոնք տեղապահներն ու սպասավորներն են այն սրբությունների, որոնք Քավոր լեռան կատարին են, որպեսզի նրանց աղոթքներով և բարեխոսությամբ մեզ ողորմես:

Ըստ որի և մենք՝ Խավատացյալներս, հավաքված տոնում ենք ոչ բե ըստ մոլորական տվչության հին վկայության խորանի, որը շինեց Ռեսելիեր, և կանգնեցրեց Մովսեսն ու իսրայելյան տոհմին այս օրը տոնել ավանդեց որպես տաղավարահարության տոն՝ անջնջելի ունենալով խորանի հիշատակը, որը շրջում էր նրանց հետ անապատում, և որը Մովսեսը վերցրեց Քո օրհնակից ու օրհնակ տվեց օրհնակին:

Այլ մենք տոնում ենք Քո պայծառակերպության տոնը, որ ցույց տվեցիր Քո ընտրյալներին Քավոր սուրբ լեռան վրա, որովհետև Քո կամավոր խաչելությունից, կենդանի մեռելությունից, անմահարար թաղումից և Քո կենդանարար հարությունից, Հոր մոտ համբարձվելուց և Սուրբ Հոգուդ՝ առաջալցների մեջ իջնելուց հետո առավել սարսափելի ու սխրալի պատիվ տվեցիր լուսավորության օրվան:

Եվ սա մեզ բացեցիր որպես լույսի աղբյուր և ողորմության, կենաց ու փրկության դուռ՝ հինը փոխարկելով նորի, և ստվերը՝ ճշմարտության, որը Սուրբ Հոգուդ միջոցով հայտնեցիր Քո սուրբ առաջալցներին, տաղավարական խորանի փոխարեն առաջկական ու մարգարեական վեմի վրա որպես խորան շինեցիր Քո սուրբ եկեղեցին, որին որպես անկյունաքար Քեզ իսկ դրեցիր իբրև պատվական, հաստատուն ու անշարժելի վեմ:

Եվ քավության սեղանի փոխարեն, որի վրա անասունների աղյուցն էր մատուցվում, սրբարար սեղան հաստատեցիր, որի վրա պատարագվում են, անարատ Գառդ Աստուծո, որ վերցնում են աշխարհի մեղքը:

Եվ ստվերակերպ փահանալության փոխարեն մեզ շնորհեցիր Քո ճշմարիտ փահանալությունը:

Քո նոր ժողովրդի վերակացության առաջնորդության համար ընտրեցիր երանելի Հակոբոսին՝ Քո եղբորն ըստ մարմնի, որն այսօր ձեռնադրվեց սուրբ առաջալցներից, որոնք Քո ամենագոր աշխցի էին ձեռնադրությունն ընդունելի:

Եվ այսօր պատարագվեցիր նորոգված դաստակերտի աստվածարյալ նորագյուտ սեղանի վրա, որտեղ և առաջալցների դասերը հայտնի կերպով տեսան Սուրբ Հոգուն՝ աղավանակերպ տեսիլով Սուրբ Սեղանի վրա իջնելիս:

Եվ Քո պատարագումով նրա վրա, Տեր Քրիստոս, ցույց տվեցիր այս օրը որպես ուխտերի ու պատարագների սկիզբ:

Որովհետև և՛ սեղանն է նոր, և՛ պատարագն է նոր, և՛ պատարագ մատուցողն է նոր, որ պատարագվեցիր մեզ համար այս նորոգատուր օրը:

Եվ օրհնության աղ հաստատեցիր մեր մեջ, որն է Սուրբ Հոգուդ նշմարիտ շնորհը, որը մեր նեխածությունը բժշկելու համար տվեցիր, և բոլոր շնորհներով, որ թե՛ հենում էր և թե՛ նորում, զարդարեցիր այս օրը. մեռյալներից Քո հարությունից եետո Գալիլիայում այս կերպարանով երևացիր առաջալցներին, որովհետև նրանք, ովքեր այսօրվա հրաշքը տեսնողները չէին, երկմտեցին:

Եվ այս տեսությամբ Քո հաջորդ գալուստը շնորհում ես նրանց, ովքեր սիրեցին Քեզ, որպեսզի նույն ողջույնն ու խաղաղությունն ընդունեն Քեզանից:

Եվ արդ, մեր Տեր և Աստված, բարյաց տվիչ և առաւ որդրմութունների պարգևատու, նաև այժմ ֆահանայական վերադիտողիս տուր առանց նեցուքայան, հստակ հայացեով, սուրբ սրտով ու հաստատուն հավատով, անկեղծ սիրով ու աներկբա հույսով սպասավորել Քո սրբարար սեղանին, հաղորդվել Քո հաշտարար ու մեղսաքանկի մարմնին ու արյան և արժանապես հաղորդեցնել Քո նորածին ժողովրդին և սրբությամբ ու արդարությամբ հովվել Քո հոտին, որը գնեցիր Քո սուրբ արյամբ, որպեսզի նրանց բնակեցնես՝ վայրի խոտերի, և սնուցանես՝ հանգստյան ջրերի մոտ:

Տեր իմ Հիսուս Քրիստոս, մի նայիր իմ անարժանության վրա, որ արդ ամոթալից դժմով կանգնած եմ Քո առջև՝ մեղաւարտ անձուխ:

Որովհետև Դու գիտես իմ հանցանքները, որ բնում ես սիրտն ու երկեամները, որովհետև իմ մեղքերի հանախությունը չեմ կարող Քեզանից թաքցնել:

Աղաչում եմ Քեզ, մարդասեր Տեր, քաղցր ու բարերար, անխակալ ու անհիշաչար, մեր նկատմամբ ցույց տուր Քո մարդասիրությունը և օրվա շնորհիվ մեզ պարգևիր մեղքերի թողություն, հոգու զգաստություն, մարմնի առողջություն, մտքի սրբություն ու սրտի մաքրություն՝ ինձ և ողջ ժողովրդին և բոլոր կենդանի ու նեցեցյալ հավատացյալներին:

Աղաչում եմ Քեզ, բարերար Տեր, Քո անարատ ծնողի՝ Սրբուհի Աստվածածնի և Հովհաննես Կարապետի և Սուրբ Ստեփանոս ճախավկայի և Քո սուրբ առաջալցների և մանավանդ սուրբ լեռան վրա Քեզ հետ իսկ եղած աշակերտների և գլխավոր մարգարեներ Մովսեսի ու եղիայի և բոլոր սուրբ վկաների և Սուրբ Հակոբ առաջալի ու առաջին Հայրապետի բարեխոսությամբ օրհնիր Քո ժողովրդին՝ Քո սուրբ անուցը փառաբանողներին, և մեր աղաչանքները բարու մեջ ավարտիր:

Իր ուխտով հանդերձ ներկայումս անշարժ մնալու մեջ հաստատիր Քո սուրբ ընդհանրական նկեղեցին, հայրապետական վիճակները, վարդապետական շնորհները, երիտասարդներով պայծառացած ֆահանայական կարգերը:

Հաստատության վեմի վրա նորոգված ու պայծառ պահիր Քո սուրբ նկեղեցին՝ բոլոր տեսակի երևելի ու աներևույթ փորձություններին:

Եվ Քո սուրբ և պատվական Խաչի գորությունք, որի վրա քանվել ես պատվական արյամբ՝ անմեկնելի հեղուսումով, սրա հովանու տակ պատսպարված պահիր բոլոր Քեզ հավատացողներին՝ ըստ յուրաքանչյուրի կարգի, եպիսկոպոսներին, երեցներին, սարկավագներին և Քո Սուրբ նկեղեցու ամբողջ ուխտին, և բարեկարգության հորդորներ տուր սրանց:

Քո սուրբ խաչի գորությամբ ամրացրու թագավորներին ու իշխաններին և նրանց զորքերին, որպեսզի հաղթող լինեն բոլոր պատերազմներում:

Եվ լոնցրու Քո սուրբ ուխտի թշնամիներին և հնազանդեցրու սրանց ուտերի տակ:

Ճգնավորական հանդեսով առանձնացածներին պարսպիւր թշնամու բոլոր որոգայթներից՝ անսպաքա՛ վարժով անասանելի պահելով մինչև վերջ:

Ամուսնացածներին պահիր. Տեր. սրբութեամբ ու արդարութեամբ՝ միմյանց հետ մնալու Հոգու սիրով, և նրանց երկխաճներին սնիր ու անեցրու Քո երկյուղով ու սիրով և փրկիր նրանց տղայական պատահարներից:

Մերերին զգաստութեան հոգի շնորհիր ելնելիս ու մտնելիս՝ աշխարհից հրաժարումով:

Քո ամենագոր խաչի հովանու ներքո և օրվա շնորհիվ պահպանիր. Տեր. ամենքին՝ հեռավորներին ու մերձավորներին, և նրանց, ովքեր ծովում են և ուղեգնացութունների, պես-պես վտանգների, ցավերի ու հեղութունների մեջ:

Գերյալներին վերադարձ շնորհիր. Տեր. բանտարկյալներին՝ ազատում, կապվածներին՝ արձակում, մեղքերին՝ լուծում, դեերին՝ հալածում, հավատացյալների պատերազմներին՝ հաղթութուն:

Պապանձեցրու, Տեր. հերձվածողների բերանները, հանգցրու և լոնցրու օտար ու ընտանի թշնամիների խոռվութունները:

Մրջելով կործանիր Քո Սուրբ Եկեղեցու վրա հարձակողներին:

Պահիր, Տեր. Քո բանավոր հոտը գազաններից, սողուններից ու բունավոր ճիճուներից, գլորվելուց, ընկղմվելուց, հրկիզութունից, ջրահեղձութունից, սառնամանիքից, ավազակներից, տապախտն օդից, հողմերի սաստկուլությունից ու բոլոր վնասակար տարերքներից, որովհետև բոլոր գոյերը լսում և հնազանդվում են Քո հրամանին:

Օրհներ, Տեր. այս տարին և այս տարվա պտուղները՝ անփորձ պահելով ամեն տեսակի ցասումից, և Քո աջը, Տեր. թող մեր վրա լինի տարվա սկզբից մինչև ավարտը:

Մխնայացրու այս օրվա շնորհը, Տեր, մարդու և անասունի մեջ՝ կենդանի ու անկենդան, ամպերի, օդերի, բույսերի ու տունկերի մեջ, և անվնաս պահիր բոլոր պատահարներից ու փորձութուններից, որոնք մեզ վրա են գալիս Քո հրամանով:

Սիրով ու արդարութեամբ, խաղաղութեամբ ու առողջությամբ հաջողություն տուր մեր կյանքին՝ մեր վախճանը կնքելով ամենայն ուղղափառ դավանությամբ:

Հիշիր, Տեր, նաև ննջեցյալներին, ովքեր ուղիղ հավատով ավարտեցին իրենց կյանքը, և նրանց հանգիստ շնորհիր արդարների կայաններում, ջնջիր նրանց հանցանքների ձեռագիրը, թողություն տուր նրանց կամա ու ակամա, գիտակցական ու անգիտակցական մեղքերին:

Որպեսզի Քո հրաքորքով գալստյան վերջին օրը ամենքին արժանացնես լուսեղեն ամպերով թռչել Քեզ ընդառաջ, Տեր, և հանդիպել Քեզ վերին Սիրոնում. և եռահյուսված սրբասացութունը Քո բոլոր սրբերի հետ երգենք տե՛րիհոռիդ՝ Հոր և ամենասուրբ Հոգուդ հետ՝ չեատնող օրհնությամբ:

Որ օրհնված ես, զովված, բարեբանված, բարեհամբարաված և առավել փառավորված երկնավորներից ու երկրավորներից, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտեցից. ամեն:

(Տե՛ս «Ճաշոց գիրք Հայաստանեայց եկեղեցւոյ» Վաղարշապատ 1872)

Գրաբարից աշխարհաբարի վերածնց
Միքայել Մ. վոդ. Աջապահյանը